

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Госпоже, подобни-тъ мене хора нематъ обичай да ся повръщатъ отъ дума-та си. Дадохъ клетва престъпникъ-тъ да умре, ще умре. Сега давамъ ви право да изберете начинъ-тъ по който да загине.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ, съ умилено лице

Донъ Алфонсе, донъ Алфонсе, лудости приказвамъ за права Бога. Вы знаете че азъ съмь една жена не смьслена, изъ причината е баща ми; понеже още отъ малка каквото да му поисквахъ, готовъ бѣше да ми испълни желаніе-то. Това което искахъ да стане прѣди единъ четвъртъ, сега да стане. Вы знаете, донъ Алфонсе, че съмь всѣкога таквази. Изъ седнете по-близо до мене да ся разговоримъ малко съ пѣжностъ пріятелскъ, както мъжъ и жена, или по добръ както двата истински пріятелы.

ДОНЪ АЛФОНСЪ, като ся приструва че е радостенъ.

Дона Люкреция, вы сте моя съпруга и ся считамъ за благополученъ дѣто ся задоволявате да мя видите на краката си.

[Сѣда при нея]

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Колко е добръ да ся разговоримъ тъй! Знаете ли, донъ Алфонсе, че ва обичамъ като въ день-тъ на вѣнчаніе-то ни кога-то влѣзохте толко великолѣпно въ Римъ, помежду господинъ Валентиноа, братъ ми и помежду кардиналь-тъ Гипполитъ д'естъ вашій. Тогыва азъ бѣхъ надъ балконъ-тъ на Свѣты Петръ. Припомнувамъ си още хубавій ви по-